

Kredittilsynet 20.09.2004

Notat

FORSLAG TIL ENDRING AV LOV 18. JUNI 1993 NR 109 OM AUTORISASJON AV REGNSKAPSFØRERE MV.

0. Innledning

Autorisasjonsordningen for regnskapsførere ble innført ved lov av 18. juni 1993 nr. 109. Frem til 31. desember 1998 ble ordningen administrert av Autorisasjonsstyret for regnskapsførere, et frittstående organ oppnevnt av Finansdepartementet under tilsyn av Kredittilsynet. Med virkning fra 1. januar 1999 ble ansvaret for ordningen overført til Kredittilsynet.

Kredittilsynet oversendte ved brev av 19. september 2001 til Finansdepartementet, et høringsnotat datert 11. september 2001. I notatet foreslo Kredittilsynet prinsipielt at den offentlige autorisasjonsordningen for regnskapsførere ble opphevet eller eventuelt overført til et annet offentlig organ. Under den forutsetning at autorisasjonsordningen ble videreført, foreslo Kredittilsynet visse endringer i regnskapsførerloven. Hovedformålet med lovendringsforslagene var å forenkle forvaltningen av ordningen og tilpasse loven til andre endringer som har funnet sted.

I St.prp. nr 63 (2003-2004) fremmet Regjeringen forslag om å flytte autorisasjonsordningen for regnskapsførere til skatteetaten. Stortinget ba imidlertid i vedtak 18. juni 2004 Regjeringen videreføre autorisasjonsordningen for regnskapsførere med uendret organisering. Finansdepartementet vil på bakgrunn av ovennevnte behandling nå vurdere Kredittilsynets subsidiære forslag om endringer i regnskapsførerloven. Kredittilsynet har i lys av tiden som har gått høstet ytterligere forvaltningsmessig og tilsynsmessig erfaring med loven, og det er dermed foretatt noen justeringer i det opprinnelige forslag til lovendringer, jf. Kredittilsynets høringsnotat av 11. september 2001.

I tillegg til endringene omtalt i det opprinnelige forslaget, vil Kredittilsynet foreslå endringer i § 2 om regnskapsføring, § 4 vilkår for autorisasjon, § 6 og 7 vedrørende bortfall og tilbakekalling av autorisasjon, § 10 om taushetsplikt, § 11 om regnskapsførerselskap og § 15 om straff. For øvrig foreslås en rekke andre endringer i loven av mer redaksjonell art, med sikte på at loven skal fremstå mer oversiktlig og enklere. Det foreslås også en mindre justering i kredittilsynsloven vedrørende Kredittilsynets tilsynshjemmel med regnskapsførerne, jf. kredittilsynsloven § 1. Det samlede lovforslag er tatt inn som et siste punkt (14) i høringsnotatet.

Forslagets innholdsfortegnelse

1. § 2 Regnskapsføring
2. § 4 Vilkår for autorisasjon
3. § 5 Autorisasjon og fornyelse av autorisasjon
4. § 11 Autorisasjon av regnskapsførerselskap
5. §§ 6, 7 Bortfall og tilbakekalling av autorisasjon
6. § 8 Forklaringsplikt
7. § 9 Saksbehandling
8. § 10 Regnskapsførers taushetsplikt
9. § 12 Register over regnskapsførere
10. § 13 Tilsyn
11. § 15 Straff
12. Konsekvensutredning
13. Overgangsregler
14. Samlet lovforslag

1. § 2 Regnskapsføring mv.

Någjeldende bestemmelse

”§ 2. Regnskapsføring m.v.

Som regnskapsføring etter denne lov regnes utføring av oppdragsgivers plikter etter regnskapslovgivningen og utarbeidelse av oppgaver og opplysninger for oppdragsgiver som denne skal gi i henhold til lov eller forskrift.

Autorisert regnskapsfører skal utføre sine oppdrag i samsvar med bestemmelser i lov eller forskrift.

Bestemmelsene i denne lov gjelder tilsvarende for regnskapsføreroppdrag som autorisert regnskapsfører påtar seg, selv om oppdragsgiveren ikke har plikter som nevnt i første ledd.”

Kredittilsynet foreslår å justere lovens legaldefinisjon av regnskapsføring i tråd med anvendelsesområdet til forslaget til lov om bokføring § 2, jf. Ot. prp nr.46 (2003-2004). I tillegg foreslås tatt inn en referanse til god regnskapsføringskikk, som på denne måten innføres som en rettslig standard.

Ny bokføringslov

Etter gjeldende regnskapsførerlov § 2 første ledd omfatter ”regnskapsføring” etter loven utføring av oppdragsgivers plikter etter regnskapslovgivningen og utarbeidelse av oppgaver og opplysninger for oppdragsgiver som denne skal gi i henhold til lov eller forskrift. I Ot.prp nr. 51 (1992-93) ”Om lov om autorisasjon av regnskapsførere” side 15 heter det om innholdet av definisjonen regnskapsføring mv. etter første ledd:

”Ved den foreslåtte formulering etter første ledd vises det til oppdragsgivers plikter etter regnskapslovgivningen og til pliktige oppgaver og opplysninger etter lov og forskrift. Bokføring og årsoppgjør går klart inn under disse pliktene. Det samme gjelder regnskaps- og noteringsplikt for jordbruk etter ligningsloven § 5-1.”

Etter det Kredittilsynet legger til grunn medfører siste del av § 2 første ledd ingen utvidelse av området for autorisasjonsplikten, men presiserer at også regnskapsføring mv. i medhold av andre bestemmelser, samt oppgaveplikter som følge av denne, også omfattes av autorisasjonsplikt etter regnskapsførerloven. Eksempelvis vil utarbeidelse av næringsoppgave etter ligningsloven bygge på den tidligere bokføring og således omfattes av § 2 første ledd if. Kredittilsynet antar at bestemmelsen etter dette omfatter bokføring og utarbeidelse av årsregnskap (årsoppgjør) etter regnskapsloven, samt tilsvarende plikter etter særlov. Den lovtekniske utformingen av gjeldende første ledd innebærer likevel at det kan spørres om ikke autorisasjonsplikten gjelder plikter utover det ovennevnte. Etter Kredittilsynets vurdering vil en henvisning til pliktene etter ny bokføringslov, jf. Ot. prp. nr. 46 (2003-2004) ”Om lov om bokføring”, langt på vei kunne avhjelpe denne uklarheten.

God regnskapsføringskikk

Regnskapsføreres yrkesutøvelse er i liten grad regulert utover de alminnelige bokføringsregler. Bransjeorganisasjonene har vedtatt bransjestandarder for god regnskapsføringskikk – ”God regnskapsføringskikk ved ekstern regnskapsføringsvirksomhet foreløpig standard av 10. september 2001 utarbeidet av Landslaget for Regnskapskonsulenter(LRK) og Norges Autoriserte Regnskapsføreres forening (NARF)”. Denne har foreløpig karakter av intern bransjestandard, men vil over tid kunne utvikle seg til en rettslig standard.

Standarden som foreligger bygger i vesentlig grad på Kredittilsynets rundskriv 12/2000 ”Tilsynsveiledning vedrørende regnskapsførervirksomhet”. Bransjestandarden ”God regnskapsføringskikk ved ekstern regnskapsførervirksomhet” utvikles og vedlikeholdes gjennom utvalg nedsatt av NARF og Økonomiforbundet (det tidligere LRK). Utvalget består av fire medlemmer, og NARF ivaretar sekretærfunksjonene. I dette utvalget utarbeides, i samarbeid med innleid regnskapsførerfaglig og juridisk ekspertise på de aktuelle områder, utkast til skikker på det regnskapsføringsfaglige området. Utkast til endringer sendes på bred høring blant relevante offentlige instanser, som f.eks Skattedirektoratet, samt næringslivsorganisasjoner og regnskapsførerbransjen selv. Utvalget legger etter høringsrunden frem bearbejdede forslag til skikker overfor styrene i de to nevnte organisasjoner. Det er tillagt styrene i de to organisasjonene å vedta foreløpige skikker. Etter en virkeperiode på minimum to år, evalueres skikkene på nytt før endelig standard vedtas av styrene.

Kredittilsynet vil foreslå at regnskapsførerloven § 2 endres slik at den også viser til god regnskapsføringskikk, jf. revisorlovens referanse til god revisjonskikk i revisorloven § 5-2 annet ledd. God regnskapsføringskikk inntas med dette som en rettslig standard og vil være sentral i forhold til å få definert innholdet i regnskapsførers yrkesutøvelse. Det presiseres at referansen i loven vil gjelde god regnskapsføringskikk, slik dette oppfattes av dyktige og samvittighetsfulle utøvere av yrket. Det bemerkes imidlertid at den rettslige standarden om god regnskapsføringskikk i prinsippet kan avvike fra de til enhver tid gjeldende bransjestandarder.

Det legges til grunn at det ikke er nødvendig med en egen henvisning til god bokføringskikk i regnskapsførerloven § 2. Kredittilsynet viser til at den rettslige standard for god regnskapsføringskikk antas å inkludere kravene etter god bokføringskikk.

Utkast til ny formulering av bestemmelse

§ 2. Regnskapsføring mv.

Som regnskapsføring etter denne lov regnes utføring av oppdragsgivers plikter etter regnskaps- og bokføringslovgivningen og utarbeidelse av oppgaver og opplysninger for oppdragsgiver som denne skal gi i henhold til lov eller forskrift.

Autorisert regnskapsfører skal utføre sine oppdrag i samsvar med bestemmelser i lov, forskrift og god regnskapsføringskikk.

Bestemmelsene i denne lov gjelder tilsvarende for regnskapsføreroppdrag som autorisert regnskapsfører påtar seg, selv om oppdragsgiveren ikke har plikter som nevnt i første ledd.

2. § 4 Vilkår for autorisasjon

Någjeldende bestemmelse

”§ 4. Vilkår for autorisasjon

Person som søker opptak i registeret over autoriserte regnskapsførere etter § 12 skal:

- 1. være bosatt i en EØS- stat,*
 - 2. ha fast kontorsted i Norge,*
 - 3. være økonomisk vederheftig,*
 - 4. ikke være umyndiggjort,*
 - 5. ha gjennomført utdanning i henhold til forskrift som gis av Kredittilsynet,*
 - 6. i løpet av de siste 5 år ha regnskapspraksis tilsvarende minst 2 årsverk her i landet.*
- Kredittilsynet kan gi dispensasjon fra bopelskravet i første ledd nr 1.”*

Kredittilsynet foreslår å innføre en unntakshjemmel i kravet til fast kontorsted etter mønster av revisorloven § 3-7 tredje ledd. Videre foreslås å ta inn et krav til hederlig vandel, samt endre kravet til regnskapspraksis for autorisasjon som regnskapsfører.

Kravet til fast kontorsted

Kravet til fast kontorsted som vilkår for autorisasjon er relevant å sammenligne med den tilsvarende bestemmelse i revisorloven. Etter revisorloven § 3-7 tredje ledd kan Kredittilsynet i enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet til fast kontorsted i Norge forutsatt at revisors dokumenter, som gjelder klienter i Norge, oppbevares på fast sted her i riket på en ordnet og forsvarlig måte. Det stilles videre krav til at dokumentene skal være tilgjengelige og tilrettelagt for innsyn av offentlig kontrollmyndighet og lovhjemlet innsyn for øvrig. Unntakshjemmelen ble innført ved endring av lov 20. juni 2003 nr. 43 og er begrunnet med hensynet til Norges forpliktelser etter EØS-avtalen kapittel 3 om grenseoverskridende virksomhet. Det vises for øvrig til omtalen av lovendringen i revisorloven til Ot.prp. nr. 68 (2002-2003) kapittel 21 side 79-80.

Kredittilsynet ser det som hensiktsmessig å foreslå innføring av en tilsvarende unntakshjemmel i regnskapsførerloven § 4 annet ledd annet punktum.

Kravet til hederlig vandel.

Det settes i loven ikke krav til hederlig vandel som vilkår for å bli autorisert regnskapsfører. Det fremgår imidlertid av loven § 7 første ledd nr. 3 at Kredittilsynet kan kalle tilbake en autorisasjon dersom regnskapsfører anses uskikket som regnskapsfører fordi denne har gjort seg skyldig i urettskaffent forhold. Kredittilsynet har funnet å måtte ta inn i forskriften et krav til ”hederlig vandel” som vilkår for å bli autorisert regnskapsfører, jf forskriften § 1-4, som refererer kravet etter lovens § 7 første ledd nr. 3. Kravet til hederlig vandel bør imidlertid fremgå direkte av loven. Et slikt krav foreslås tatt inn som nytt pkt 4 i § 4 første ledd.

Kravet til regnskapspraksis

I § 4 første ledd nr. 6 er kravet til regnskapspraksis satt til 2 årsverk her i landet i løpet av de siste 5 år. Kredittilsynet har i forskrift fastsatt nærmere krav, jf. forskriften § 1-2, hvor 2 årsverk tilsvarer 3.400 timer. Det bør være tilstrekkelig å regulere kravet til praksis i forskrift slik det gjøres med kravet til utdanning, jf. loven § 4 første ledd nr. 5. Det er samtidig ønskelig med større smidighet enn det lovbestemmelsen i dag legger opp til. For eksempel kan det nevnes at det kan være grunn til å utvide tidsrammen til 6 eller 7 år. Kredittilsynet har i sin forvaltningspraksis hatt saker til behandling hvor søker har hatt tung og relevant praksis, men hvor hovedtyngden av praksisen har vært eldre enn 5 år. Gjeldende regelverk har vært til hinder for at søkere med slik bakgrunn kan bli autoriserte. Etter Kredittilsynets vurdering bør likevel kravet til 2 års praksis opprettholdes.

Utkast til ny formulering av bestemmelse

§ 4. Vilkår for autorisasjon

Den som søker autorisasjon som regnskapsfører må

1. være bosatt i en EØS-stat,
2. ha fast kontorsted i Norge,
3. være økonomisk vederheftig,
4. ha ført en hederlig vandel,
5. ikke være umyndiggjort,
6. ha gjennomført utdanning i henhold til forskrift som gis av Kredittilsynet,
7. ha 2 års regnskapspraksis i henhold til forskrift som gis av Kredittilsynet.

Kredittilsynet kan gi dispensasjon fra bopelskravet i første ledd nr. 1. Kredittilsynet kan i enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet etter første ledd nr. 2 om fast kontorsted i Norge forutsatt at regnskapsførers dokumenter, som gjelder oppdragsgivere i Norge, oppbevares på et fast sted her i riket på en ordnet og forsvarlig måte. Dokumentene skal være tilgjengelige og tilrettelagt for innsyn av offentlig kontrollmyndighet.

3. § 5 Autorisasjon og fornyelse av autorisasjon

Någjeldende bestemmelse

”§ 5 Autorisasjon og fornyelse av autorisasjon.

Kredittilsynet foretar autorisasjon ved registrering i register over regnskapsførere, regnskapsførerselskap og regnskapslag, jf § 12. Autorisasjonen gjelder for 5 år fra autorisasjonsårets utgang.

Søknad om fortsatt autorisasjon sendes innen 3 måneder før utgangen av autorisasjonsperioden. For fortsatt autorisasjon kreves yrkesutøvelse og faglig oppdatering etter forskrift som gis av Kredittilsynet.”

Fornyelsesordningen

En autorisasjon gjelder for 5 år både for fysiske personer og regnskapsførerselskap og regnskapslag. Perioden regnes fra autorisasjonsårets utgang. Søknad om fortsatt autorisasjon må sendes innen 3 måneder fra utgangen av autorisasjonsperioden. Vilkåret for å få fornyet autorisasjon er yrkesutøvelse og faglig oppdatering etter forskrift gitt av Kredittilsynet.

Hensikten bak fornyelsesordningen er å opprettholde en oppdatert faglig god standard. Ordningen er tungvint å forvalte. Den legger beslag på betydelige ressurser og det bør være mulig å oppfylle hensikten bak ordningen på en mindre byråkratisk måte. I særlig grad gjelder det fornyelse av regnskapsførerselskap. Det eneste krav som må oppfylles for et regnskapsførerselskap er at det har en daglig leder som er autorisert regnskapsfører. Kravet om at en søknad om fornyelse skal sendes innen 3 måneder før utgangen av autorisasjonsperioden medfører et betydelig antall saker som skal behandles. Revisorer må for å opprettholde sin godkjenning gjennomgå faglig oppdatering i henhold til krav som fastsettes i forskrift (105 timer i løpet av de 3 siste år). Revisorene behøver imidlertid ikke å søke om fornyelse. Overholdelse av kravet til faglig oppdatering av revisorer blir kontrollert av Kredittilsynet ved stedlig og dokumentbasert tilsyn.

Det er nå mer enn 9000 autoriserte regnskapsførere og regnskapsførerselskap. Bare i tiden fra Kredittilsynets opprinnelig høringsnotat ble ferdigstilt i september 2001 og frem til årsskiftet 2003, har antall enheter i regnskapsførerregisteret økt med over 1000. Ordningen innebærer derfor at Kredittilsynet må behandle et stort antall søknader om fornyelse hvert år.

Kredittilsynet vil foreslå at det innføres samme ordning for å opprettholde en autorisasjon som revisorer i dag har. Revisorene har krav til faglig oppdatering, jf revisorloven § 3-7 første ledd nr. 1. Det stilles ikke krav til yrkesutøvelse for å opprettholde godkjenning. Det bemerkes at regnskapsførere som har gjennomført faglig oppdatering etter all sannsynlighet også har relevant yrkesutøvelse av tilstrekkelig omfang. Det bemerkes at kravet til praksis ved fornyelse er 2000 timers yrkesutøvelse i løpet av de siste 5 år, jf § 4-1 i regnskapsførerforskriften.

Kredittilsynet vil etter dette ved stedlig og dokumentbasert tilsyn fange opp regnskapsførere som ikke har tilstrekkelige kvalifikasjoner ved at dokumentasjon for faglig oppdatering etterspørres. I tillegg mottar Kredittilsynet regelmessig signaler fra brukerne av regnskapstjenester om regnskapsføreres arbeid, blant annet fra skatteetaten. Etter Kredittilsynets vurdering kan derfor den omfattende fornyelsesordningen avvikles uten at dette behøver å gå ut over kvaliteten på regnskapsførertjenestene.

Utkast til ny formulering av bestemmelse

§ 5. Faglig oppdatering

Autorisert regnskapsfører skal til enhver tid kunne dokumentere tilstrekkelig faglig oppdatering. Kredittilsynet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om kravet til faglig oppdatering.

4. § 11 Autorisasjon av regnskapsførerselskap

Någjeldende bestemmelse

”§ 11 Regnskapsførerselskap

Selskap kan påta seg regnskapsføring for andre såfremt selskapets daglige leder er autorisert regnskapsfører. Selskapet skal melde virksomheten til det register som er nevnt i § 12.

I oppdragsavtale etter § 3 utpekes den daglige leder eller annen bestemt angitt autorisert regnskapsfører i selskapet som ansvarlig regnskapsfører i forhold til oppdraget.

Varige sammenslutninger av regnskapspliktige (regnskapslag) med formål å føre regnskap for sammenslutningens medlemmer skal ha autorisert regnskapsfører som daglig leder. Slike sammenslutninger regnes som varige dersom de har bestått eller tar sikte på å bestå i mer enn en regnskapsperiode. Reglene om meldeplikt for regnskapsførerselskap etter første ledd gjelder tilsvarende for regnskapslag.”

Kredittilsynet foreslår å trekke tilbake det opprinnelige forslag om å endre kravet til autorisert daglig leder. Dernest foreslås å oppheve adgangen til å autorisere regnskapslag.

Kravet til at regnskapsførerselskap skal ha en daglig leder som er autorisert regnskapsfører (§ 11 første ledd første punktum).

Regnskapsførerloven § 11 første ledd stiller krav om at et regnskapsførerselskap skal ha en daglig leder som er autorisert regnskapsfører. Andre krav til ”regnskapsførerselskap” stiller loven ikke. Det er således ikke stilt krav til selskapsform, at godkjente regnskapsførere skal ha styringsrett i form av eierandeler og stemmerettsregler osv. Dette i motsetning til revisorloven som har bestemmelser om slike krav.

Etter bestemmelsen skal et autorisert regnskapsførerselskap ha en daglig leder som er autorisert regnskapsfører. Kredittilsynet foreslo i høringsnotat av 11.09.2001 å innføre en adgang til i stedet å ansette en faglig leder som autorisert regnskapsfører. Om begrunnelsen for dette forslaget heter det i Kredittilsynets opprinnelige notat:

”Det må stilles krav til at det i et regnskapsførerselskap må være en eller flere autoriserte personer med ansvar for regnskapsførervirksomheten og som ser til at tjenestene har det tilstrekkelige faglige nivå. Det er imidlertid i seg selv ikke noen grunn til at det er selskapets daglige leder som har dette ansvar. I større selskaper behøver ikke dette å være en naturlig ordning. Større selskaper har behov for en daglig leder med administrative evner og dette behøver ikke nødvendigvis å være en autorisert regnskapsfører hvis selskapet har en annen person med nødvendige kvalifikasjoner som kan være ansvarlig for regnskapsførervirksomheten. Å endre loven på dette området vil bringe den i samsvar med den løsning som eksisterer for eiendomsmeglerselskap”.

Forslaget var ment å hindre uheldige konsekvenser av autorisasjonsordningen for større selskaper, hvor det ofte er mindre naturlig at den daglige leder også innehar autorisasjonen som regnskapsfører. Det er etter Kredittilsynets vurdering imidlertid grunn til å tro at forslaget

om å innføre en generell adgang til å ha ansatt autorisert regnskapsfører som faglig leder, også vil kunne medføre at en rekke mindre selskaper velger å ha ansatt faglig leder i stedet for autorisert daglig leder.

Kredittilsynet har i lys av erfaringer fra tilsynet med regnskapsførerselskaper kommet til at forslaget til lovendring bør revurderes. Ut fra et tilsynsperspektiv er adgangen til å skille daglig og faglig leder uheldig, fordi det skaper uklare ansvarsforhold innad i selskapet i forhold til de plikter som påhviler et autorisert regnskapsførerselskap. Kredittilsynet har erfart at ansvaret lett blir pulverisert ved en slik ansvarsdeling. En daglig leder har klare plikter etter selskapslovgivningen. Den autoriserte faglige leder vil således måtte gripe inn i daglig leders forhold. Det har også vist seg vanskelig å kommunisere skillet mellom faglig leder og oppdragsansvarlig, jf loven § 11 hhv. første og annet ledd. Ettersom krav til yrkesutøvelse for fortsatt autorisasjon er foreslått fjernet, vil det dessuten være enklere å stille krav til autorisert daglig leder.

Etter eiendomsmeulingsloven § 2-1 femte ledd stilles det krav til *faglig leder* som har autorisasjon fra Kredittilsynet. Spørsmålet om denne kan være en annen en selskapets daglige leder løses ikke i loven. I forskrift er det gitt bestemmelser om innholdet av faglig leders arbeidsoppgaver. Spørsmålet antas å underlegges videre drøftelse i forbindelse med eiendomsmeulingslovutvalgets arbeid som etter planen ferdigstilles mai 2005.

For å avhjelpe problemene for større regnskapsførerforetak foreslår Kredittilsynet at det kan gis dispensasjon fra kravet om at daglig leder er autorisert for regnskapsførerselskaper, hvor det bl.a. på grunn av regnskapsførerselskapets størrelse er unaturlig å stille krav om at daglig leder er autorisert regnskapsfører. Dispensasjonsadgangen forutsetter at slike selskaper i stedet for autorisert daglig leder kan utnevne en autorisert faglig leder. Det må imidlertid alltid være et vilkår at slik faglig leder er formelt ansatt i foretaket, herunder med registrering i arbeidstaker- og arbeidsgiverregisteret, ansettelseskontrakt mv. Det er svært lite ønskelig at manglende autorisasjon av daglig leder eller av andre ansatte i selskapet erstattes av "innleid" ansvarlig (f.eks. en revisor eller en regnskapsfører som driver annet foretak). Det bør derfor være krav om at den ansvarlige for regnskapsførervirksomheten må være ansatt i selskapet. Kredittilsynet foreslår for øvrig at det i forskrift kan gis nærmere bestemmelser om vilkår for slik dispensasjon fra kravet til autorisert daglig leder.

Det foreslås ut over dette ingen ytterligere krav til selskapsform, eierskap eller stemmerettskrav. Det bør imidlertid stilles krav til at selskapet har som formål å drive regnskapsførsel for andre. Dette behøver imidlertid ikke å være selskapets eneste formål. Formålet må fremgå av selskapets vedtekter eller av selskapsavtale. Dessuten foreslås at det tas inn et klart krav til at selskapet skal være økonomisk vederheftig. Et regnskapsførerselskap med svak økonomi kan åpenbart utgjøre en risiko for kundene. Klientene blir ofte skadelidende hvis selskaper går konkurs. Dernest vil en presset økonomisk situasjon kunne føre til at selskapet tar på seg flere oppdrag enn det har kapasitet til. For revisjonsselskaper er et slikt vilkår innført i revisorloven § 3-5 første ledd nr. 4.

Av redaksjonelle hensyn foreslås for øvrig bestemmelsen om autorisasjon av regnskapsførerselskap flyttet til § 6, slik at kravene til autorisert regnskapsførerselskap følger umiddelbart etter kravene til autorisert regnskapsfører.

Vedrørende regnskapslag (§ 11 tredje ledd)

Etter regnskapsførerloven § 1 tredje ledd skal selskap eller regnskapslag som nevnt i § 11 "bruke betegnelsen "Autorisert regnskapsførerselskap " (ARS) eller "Autorisert regnskapslag" (ARL) i tilknytning til navnet". Bestemmelsen angir at et regnskapslag generelt er autorisasjonspliktig, uavhengig av om regnskapsføreren er ansatt, og om det føres regnskap kun for tilsluttede medlemmer eller ikke. Det er krav om at et regnskapslag skal ha autorisert regnskapsfører som daglig leder. Regnskapslag er historisk en utbredt organisasjonsform for regnskapsføring innen jordbruk og landbruk mv, men innen disse områdene gjelder unntak fra autorisasjonsplikten etter bestemmelser i regnskapsførerforskriften § 6-1 og § 6-2.

Innst. O. nr 116 (1992-92) omhandler på side 3 problemstillingen rundt regnskapslag. Departementets forslag i Ot. prp. nr 51 (1992-93) innebar at det ikke var krav til autorisasjonsplikt for regnskapslag. Det uttales på side 18 i proposisjonen: "Spesielt i landbrukssektoren forekommer såkalte regnskapslag i betydelig utstrekning. Slike lag er sammenslutninger av regnskapspliktige, hvor den eller de regnskapsførerne som utfører det faglig arbeidet normalt står i et ansettelsesforhold til laget. Bestemmelsen i utkastets § 11 får ingen betydning for slike lag."

Finanskomiteen uttaler på side 3 i ovennevnte innstilling: "Komiteen mener imidlertid at det lett vil føre til en uthuling av loven dersom regnskapslag kan unngå autorisasjon ved at eventuelle nye oppdragsgivere melder seg inn i regnskapslaget, eller det vil være anledning til å organisere flere næringsdrivende i et felles regnskapslag for å omgå autorisasjonsordningen."

Som nevnt ovenfor er det i regnskapsførerforskriften gjort unntak fra autorisasjonsplikten for regnskapslag som utelukkende har medlemmer som driver jordbruk, gartneri eller skogbruk. Det samme er tilfelle for regnskapslag innen fiske og fangst, se forskriften §§ 6-1 og 6-2. Det stilles videre etter gjeldende § 11 tredje ledd for regnskapslag som ikke omfattes av unntakene, tilsvarende krav til autorisert daglig leder som for et autorisert regnskapsførerselskap. Kredittilsynet viser til at det er svært få - om noen - regnskapslag som er autoriserte og antar at det vil innebære forenklinger både for regnskapslagene og markedet for øvrig, om alle selskaper mv. som innehar autorisasjon til å yte regnskapsførertjenester for andre benytter betegnelsen autorisert regnskapsførerselskap. De fleste lagene er nå omdannet organisert som autoriserte regnskapsførerselskap. Betegnelsen "Autorisert regnskapslag" foreslås etter dette opphevet.

For øvrig antar Kredittilsynet at bestemmelsen i § 11 første ledd annet punktum er unødvendig ettersom regnskapsføreregisteret administreres av Kredittilsynet. Autoriserte regnskapsførerselskap vil således bli oppført i registeret ved autorisasjon.

Utkast til ny formulering av bestemmelse

§ 6. Autorisasjon av regnskapsførerselskap

Et selskap som søker om autorisasjon som regnskapsførerselskap skal

1. ha daglig leder som er autorisert regnskapsfører,
2. ha formål å føre regnskap for andre,
3. være økonomisk vederheftig.

4. ha fast kontorsted i Norge.

I oppdragsavtale etter § 3 utpekes en bestemt autorisert regnskapsfører som ansvarlig regnskapsfører i forhold til oppdraget. Kredittilsynet kan etter søknad gjøre unntak fra kravet til autorisert daglig leder hvis selskapet har ansatt autorisert regnskapsfører som faglig leder. Kredittilsynet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om dette.

Kredittilsynet kan i enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet etter første ledd nr. 4 om fast kontorsted i Norge forutsatt at regnskapsførers dokumenter, som gjelder oppdragsgivere i Norge, oppbevares på et fast sted her i riket på en ordnet og forsvarlig måte. Dokumentene skal være tilgjengelige og tilrettelagt for innsyn av offentlig kontrollmyndighet.

Som følge av forslaget om å oppheve bestemmelsen om regnskapslag i § 11 tredje ledd vil lovteksten i § 1 tredje ledd måtte justeres tilsvarende. Det foreslås etter dette at regnskapsførerloven § 1 får følgende formulering:

§ 1. Autorisasjonsplikt for regnskapsførere

Enhver som i næring påtar seg å føre regnskap for andre, skal være autorisert av Kredittilsynet i samsvar med denne lov.

Kredittilsynet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra autorisasjonsplikten og i tvilstilfelle bestemme om loven skal gjelde.

Autorisert regnskapsfører skal nytte yrkesbetegnelsen « Autorisert regnskapsfører » (ARF). Selskap som nevnt i § 6 skal bruke betegnelsen « Autorisert regnskapsførerselskap » (ARS) i tilknytning til navnet.

5. §§ 6, 7 Bortfall og tilbakekalling av autorisasjon

Någjeldende bestemmelser:

” § 6. Bortfall av autorisasjon

Autorisasjon som regnskapsfører faller bort dersom en regnskapsfører

- *1. tas under konkursbehandling eller offentlig gjeldsforhandling etter konkursloven kap. V eller VI,*
- *2. blir umyndiggjort*
- *3. ikke lenger er bosatt i en EØS-stat,*
- *4. ikke lenger har fast kontorsted i Norge.*

Kredittilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i første ledd nr 1,3 eller 4. Slik dispensasjon kan bare gis for en bestemt tid.”

” § 7. Tilbakekalling av autorisasjon

Autorisasjon kan tilbakekalles for bestemt eller ubestemt tid dersom en regnskapsfører

- 1. ikke lenger er økonomisk vederheftig,
- 2. har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger til Kredittilsynet eller unnlater å avgi forklaring til Kredittilsynet etter § 8,
- 3. anses uskikket som regnskapsfører fordi hun/han har gjort seg skyldig i urettskaffent forhold eller forsettlig eller grovt uaktsomt har misligholdt sine plikter som regnskapsfører.

Dersom det i tilfelle som nevnt i første ledd nr 2, og 3 foreligger særlige omstendigheter, kan Kredittilsynet unnlate å tilbakekalle autorisasjonen, og i stedet gi skriftlig advarsel. Skriftlig advarsel kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon når mottageren uttrykkelig har godtatt dette. Kredittilsynet kan omgjøre tilbakekalling av autorisasjon etter søknad."

Kredittilsynet foreslår å slå sammen bestemmelsene i regnskapsførerloven om bortfall og tilbakekalling av autorisasjon etter mønster av revisorloven § 9-1. Videre foreslås en ny hjemmel for tilbakekalling av autorisasjonen til et regnskapsførerselskap. Det foreslås også at § 7 første ledd nr. 2 vedrørende uriktige opplysninger, og omgjøring og skriftlig advarsel i § 7 annet ledd oppheves. Endelig foreslås en redaksjonell endring av § 7 første ledd nr. 3.

Bortfall av autorisasjonen til regnskapsfører

Etter regnskapsførerloven § 6 faller autorisasjonen til regnskapsfører i visse situasjoner bort uten forutgående forvaltningsvedtak. Bortfallet skjer i disse tilfellene automatisk uten de alminnelige krav til forvaltningsvedtak som begrunnelse, forholdsmessighet, klagerett mv. kommer til anvendelse. Tilsvarende regler om bortfall er tatt ut av ny revisorlov av 15. januar 1999 nr. 2. De tidligere bestemmelser om bortfall i revisorloven er nå tatt inn bestemmelsen om tilbakekall i revisorloven § 9-1. Det heter om endringen i Ot. prp. nr 75 (1997-98) pkt. 11.1.5 side 111:

"Utvalget legger til grunn, i samsvar med gjeldende rett, at bortfall av rettigheter skal skje automatisk dersom de formelle vilkår for godkjenning ikke lenger er oppfylt. Dette er etter departementets syn en lite hensiktsmessig ordning. Dersom det er grunnlag for tilbakekall som følge av at revisor anses å være uskikket, skal dette etter departementets forslag skje etter forvaltningslovens regler om enkeltvedtak, jf. omtale under pkt. 11.1.5.2. Revisor vil bl.a. ha krav på begrunnelse og gis klagerett på vedtaket, noe som synes rimelig vedtakets inngripende karakter tatt i betraktning. Departementet ser ingen grunn til at ikke det samme skal gjelde ved tilbakekall som skyldes at vilkårene for godkjenning ikke lenger anses oppfylt. Tilbakekall på dette grunnlag vil kunne være like inngripende for revisor, noe som tilsier at de samme regler om saksbehandling får anvendelse i de to situasjoner. Riktignok vil skjønnsstemaet være enklere i disse situasjonene som tradisjonelt har vært betraktet som "bortfallsituasjoner", men revisor vil uansett kunne ha innsigelser mot lovtolkning og fakta som bør kunne overprøves av en overordnet instans. For øvrig vises til verdipapirhandelloven § 12-5, hvor tilbakekall av konsesjon på bakgrunn av at vilkårene for tillatelsen ikke lenger er tilstede, behandles likt med de øvrige tilbakekallsgrunner."

Etter Kredittilsynets vurdering har departementets anførsler vedrørende bestemmelsen om bortfall i tidligere revisorlov, også gyldighet ved vurdering av bortfallsgrunner i regnskapsførerloven. Kredittilsynet vil påpeke at det i praksis dessuten antas lettere å administrere en ordning hvor autorisasjonen først bortfaller etter et formelt tilbakekallsvedtak. Hvor ikke regnskapsfører selv notifiserer Kredittilsynet om bortfallet, f.eks grunnet flytting til land utenfor EØS, vil det kunne ta noe tid før Kredittilsynet avdekker at de forhold som

medfører bortfallet er inntruffet. Regnskapsfører vil imidlertid være oppført som autorisert helt til Kredittilsynet på en eller annen måte notifiseres om situasjonen. Etter Kredittilsynets vurdering er det således mer hensiktsmessig å knytte eventuelt bortfall opp mot et formelt tilbakekallsvedtak.

Bortfall og tilbakekalling av autorisasjonen til regnskapsførerselskap

Gjeldende bestemmelser om bortfall og tilbakekalling av autorisasjon omtaler ikke i hvilken grad autorisasjonen til et regnskapsførerselskap bortfaller eller kan kalles tilbake, f.eks hvis selskapet tas under konkursbehandling eller ikke lenger har fast kontorsted i Norge. Etter regnskapsførersforskriften § 2-2 første ledd nr. 10 skal registeret inneholde opplysninger om autorisasjon som regnskapsførerselskap er tilbakekalt eller falt bort på annen måte. Det er i de få tilfeller hvor selskapers autorisasjon er tilbakekalt nyttet alminnelige ulovfestede forvaltningsrettslige prinsipper om tilbakekall (omgjøring) av tillatelser. Det er imidlertid etter Kredittilsynets vurdering klart uheldig at det ikke finnes en tilbakekallshjemmel også for autoriserte regnskapsførerselskap. Etter revisorloven gjelder reglene om tilbakekall av godkjenningen til personer, tilsvarende for revisjonsselskap, jf. revisorloven § 9-1.

Slik Kredittilsynet ser det representerer disse forhold en åpenbar svakhet ved loven og skyldes nok at regnskapsførerselskapene opprinnelig var tiltenkt en mer perifer rolle som tilsynssubjekt. Dette fremkommer for øvrig også av § 11 om autorisasjon av regnskapsførerselskap, som kan tyde på at det etter loven nærmest gjelder en notifikasjonsordning for regnskapsførerselskap og ikke en selvstendig autorisasjon. Etter loven må selskapet uansett ha en autorisert regnskapsfører som daglig leder og en oppfølging av regnskapsførerselskapet i tilsynssammenheng kan derfor synes mindre hensiktsmessig. I praksis vil likevel svært ofte et regnskapsførerselskap velges som regnskapsfører og således overfor klienten fremstå som regnskapsfører, selv om det er en autorisert regnskapsfører som er oppdragsansvarlig regnskapsfører, jf. § 11 annet ledd. Det vises for øvrig til at regnskapsførerbransjen i senere tid har gjennomgått en betydelig konsolidering og de største regnskapsførerselskapene sysselsetter nå flere hundre ansatte. Ut fra et tilsynsperspektiv – av hensyn til brukerne av regnskapsførertjenester – er det således vesentlig å føre selvstendig tilsyn med de autoriserte regnskapsførerselskapene, herunder at regnskapsførerlovens bestemmelser om bortfall/tilbakekall gjelder tilsvarende for autoriserte regnskapsførerselskaper.

Det foreslås derfor at den endrede bestemmelse om tilbakekalling av autorisasjon tar inn en referanse også til autoriserte regnskapsførerselskaper, herunder også oppregner manglende oppfyllelse av kravet til daglig leder som en tilbakekallsgrunn, jf. gjeldende lovs § 11 første ledd.

Tilbakekalling på grunn av uriktige opplysninger mv. til Kredittilsynet (§ 7 første ledd nr. 2)

Bestemmelsen om tilbakekall av autorisasjon på grunn av uriktig eller manglende opplysninger til Kredittilsynet har en klar sammenheng med forklaringsplikten etter regnskapsførerloven § 8. Kredittilsynet foreslår nedenfor under pkt. 2.6 å oppheve bestemmelsen om forklaringsplikt i regnskapsførerloven, da tilstrekkelig hjemmel til å kreve opplysninger allerede antas å følge av kredittilsynsloven § 3 annet ledd og § 4 første ledd nr. 3.

Tilbakekallshjemmelen i første ledd nr. 2 foreslås da opphevet. Det kan blant annet være uklart om denne er ment å virke som en regulær sanksjon eller som et tvangsmiddel for å få oppfylt en forklaringsplikt. Grunnlaget for tilbakekall vil i disse tilfellene etter Kredittilsynets vurdering uansett klart kunne hjemles i den alminnelige tilbakekallshjemmel vedrørende brudd på regnskapsførers plikter. Tilsvarende bestemmelse i revisorloven § 9-1 oppregner heller ikke tilbakekall på grunn av uriktige opplysninger til Kredittilsynet. Brudd på opplysningsplikten til Kredittilsynet faller likevel klart inn under revisorloven § 9-1 tredje ledd nr 1; ”grovt eller gjentatte ganger har overtrådt revisors plikter etter lov eller forskrifter”, og vil da kunne gi grunnlag for tilbakekall hvis de øvrige vilkår for dette er oppfylt. Det kan for øvrig vises til at brudd på opplysningsplikt etter kredittilsynsloven er straffbart etter lovens § 10.

Tilbakekalling på grunn av uskikkethet (§ 7 første ledd nr. 3)

Tilbakekallsgrunnen ”anses uskikket som regnskapsfører fordi hun/han har gjort seg skyldig i urettskaffent forhold” må antas å referere seg til overtredelse av lov og bestemmelse fastsatt i lov. Utgangspunkt må være at lovbruddet må ha betydning for utøvelse av regnskapsførervirksomheten (brudd på trafikkregler, etc. vil normalt ikke anses relevant). Kredittilsynet vil imidlertid foreslå at lovteksten her endres i tråd med den tilsvarende bestemmelse i revisorloven § 9-1 tredje ledd nr. 1. Kravet til urettskaffent forhold vil etter dette endres til ”straffbar handling”, noe som antas å kommunisere kravet til tilbakekall bedre. Samtidig vil det tas inn et krav om at den straffbare handlingen er av en slik art at den ”svekker den tillit som er nødvendig for yrkesutøvelsen”, jf. omtalen ovenfor. I motsetning til ved mislighold av regnskapsførers plikter, vil det bero på en konkret vurdering av det straffbare forhold om det kan sies å svekke tilliten regnskapsførers yrkesutøvelse.

Når det imidlertid gjelder Kredittilsynets tidligere forslag til å ta inn manglende faglig oppdatering – som foreslått overfor Finansdepartementet i lovendringsnotat av 11.09.01 – fremstår grunnlaget for endringsforslaget i dag slik at det ikke er behov for det. Kredittilsynet legger til grunn at manglende faglig oppdatering kan gi grunnlag for tilbakekall etter § 7 første ledd nr 3 (uskikket som regnskapsfører pga overtredelse av sine plikter som regnskapsfører). Det vises om dette til side 17 i Ot. prp nr. 51 (1992-93):

”Tilbakekalling av autorisasjon kan skje nå de pålitelighetskrav som er vilkår for autorisasjon svikter, ved lovbrudd eller dersom en autorisert regnskapsfører ikke har holdt sine faglige kunnskaper vedlike. Manglende eller misvisende forklaring til autorisasjonsstyret, jf. lov utkastets § 8, vil måtte ansees som et alvorlig brudd på pålitelighetskravet. Det samme gjelder brudd på regnskapslovgivningen, skattelovgivningen eller avgiftslovgivningen under utføring av oppdrag. Tilbakekalling av autorisasjonen kan skje for alltid eller for bestemt tid. Dersom vilkårene for tilbakekalling er tilstede kan det i mindre graverende tilfelle gis skriftlig advarsel. Tilbakekalling og skriftlig advarsel skal noteres i det register over autoriserte regnskapsførere som forutsettes opprettet etter utkastets § 12.”

Kredittilsynet vil på denne bakgrunn trekke tilbake det opprinnelige forslag om slik endring av regnskapsførerloven § 7.

Omgjøring av tilbakekall og skriftlig advarsel (§ 7 annet ledd)

Kredittilsynet antar at bestemmelsen om omgjøring av tilbakekall etter § 7 annet ledd tredje punktum tilsvarer den generelle omgjøringssadgang etter forvaltningsloven § 35. Etter det Kredittilsynet kan se gir ikke bestemmelsen noen omgjøringskompetanse utover det som allerede følger av forvaltningsloven § 35 første ledd. Det vises for øvrig til at spørsmålet om omgjøring heller ikke er regulert i revisorloven. Etter Kredittilsynets vurdering er det misvisende og uheldig. Hvis autorisasjonen som regnskapsfører er tilbakekalt må utgangspunktet være senere ny søknad og vurdering av denne etter de vanlige vilkår og krav i loven. Regulær omgjøring av tilbakekall ved saksbehandlingsfeil eller liknende bør følge alminnelige regler i forvaltningsloven. Kredittilsynet foreslår derfor å oppheve bestemmelsen.

Det foreslås for øvrig å oppheve bestemmelsen om skriftlig advarsel etter § 7 annet ledd første og annet punktum. Det vises til at man i revisorloven har forlatt sanksjonssystemet med skriftlige advarsler ettersom kredittilsynsloven allerede inneholder rettslig grunnlag til å følge opp regnskapsførere og regnskapsførerselskaper.

Hovedkriteriet for tilbakekall etter tredje ledd er at vedkommende må anses uskikket fremover som regnskapsfører, på grunn av forhold som omhandlet. Dette tilbakekallet av en offentlig tillatelse er altså ingen sanksjon mot begåtte lovbrudd eller lignende.

Utkast til ny formulering av bestemmelse

§ 7. Tilbakekalling av autorisasjon

Kredittilsynet skal kalle tilbake autorisasjon som regnskapsfører dersom en regnskapsfører ikke lenger fyller kravene i § 4 første ledd nr. 1 til 3 og 5.

Kredittilsynet skal kalle tilbake autorisasjon som regnskapsførerselskap dersom selskapet ikke lenger fyller kravene i § 6 første ledd.

Kredittilsynet kan kalle tilbake autorisasjon som regnskapsfører eller regnskapsførerselskap dersom regnskapsfører eller regnskapsførerselskapet anses uskikket fordi vedkommende

1. har gjort seg skyldig i straffbar handling og dette må antas å svekke den tillit som er nødvendig for yrkesutøvelsen eller
2. grovt eller gjentatte ganger har overtrådt regnskapsførers plikter etter lov eller forskrifter.

Vedtaket etter denne paragraf kan gjelde en tidsbegrenset periode.

6. § 8 Forklaringsplikt

Någjeldende bestemmelse

”§ 8. Forklaringsplikt

Når Kredittilsynet finner grunn til det skal autorisert regnskapsfører avgi forklaring om utføring av egne oppdrag og egne forhold av betydning for utøvelsen av yrket som regnskapsfører. Kredittilsynet kan forlange at forklaringen gis skriftlig.

Kredittilsynet kan sette tidsfrist for forklaring som nevnt i første ledd. Fristen skal gi regnskapsføreren en rimelig avpasset tid for å sette opp forklaringen og kan ikke være kortere enn 14 dager. Er det skjellig grunn til å anta at en regnskapsfører grovt har misligholdt sine plikter til skade for oppdragsgiver, kan likevel forklaring kreves uten opphold."

Innholdet i denne bestemmelse vil i hovedsak bli dekket av forklaringsplikt som kan hjemles i kredittilsynsloven § 3 annet ledd og § 4 nr. 3. Det er mulig at regnskapsførerloven § 8 kan hjemle en videre opplysningsplikt for "egne oppdrag", jf første ledd første punktum, enn hva som kan utledes av bestemmelsene i Kredittilsynsloven. Lovens bestemmelse om tidsfrister etter § 8 annet ledd, går heller ikke lengre enn det som gjelder etter tilsynsloven. Også annet ledd er dermed unødvendig.

I den opprinnelige lovteksten var det Autorisasjonsstyret og ikke Kredittilsynet som var rettighetssubjekt etter loven. Dette forklarer også bestemmelsens opprinnelse og bakgrunn, da Autorisasjonsstyret ikke hadde det samme rettslige grunnlag for å innhente forklaringer etter kredittilsynsloven § 4 annet ledd nr. 3 eller § 3 annet ledd. Regnskapsførere under tilsyn er profesjonelle aktører som er gitt en bevilling Kredittilsynet skal påse at de overholder. Hvis situasjonen krever det må en plikt til å uttale seg uten opphold uansett følge av tilsynslovens system. Videre vil regelen om at regnskapsfører i utgangspunktet skal få en rimelig avpasset frist for å sette opp forklaringen allerede følge av god forvaltningsskikk. Det rettslige grunnlaget for spesifiseringen av frister osv. er derfor unødvendig.

Det legges etter dette til grunn at bestemmelsen i dag er unødvendig og den foreslås derfor opphevet i sin helhet.

§ 8. "Forklaringsplikt" oppheves

7. § 9 Saksbehandling

Någjeldende bestemmelse

" 9. Saksbehandling

Forvaltningsloven gjelder for saksbehandlingen så langt det etter denne lov ikke er fastsatt særlige regler."

Bestemmelsen i § 9 er en overlevning fra da Autorisasjonsstyret forvaltet autorisasjonsordningen og er overflødig ettersom saksbehandlingen i Kredittilsynet er underlagt forvaltningsloven. Bestemmelsen foreslås derfor opphevet.

§ 9. "Saksbehandling" oppheves

8. § 10 Regnskapsførers taushetsplikt

Någjeldende bestemmelse

”§ 10. Regnskapsførers taushetsplikt

Autoriserte regnskapsførere plikter å bevare taushet om opplysninger de får kjennskap til ved utføring av sine oppdrag. Det samme gjelder for medarbeider i regnskapsførerens virksomhet.

Regnskapsførerens taushetsplikt gjelder ikke

- 1. dersom oppdragsgiver samtykker i at taushetsplikten ikke skal gjelde,*
- 2. for opplysninger som oppdragsgiveren plikter å gi etter bestemmelser i lov eller forskrift,*
- 3. når autorisert regnskapsfører avgir forklaring for påtalemyndighet eller domstol.”*

Kredittilsynet foreslår å endre taushetspliktbestemmelsen i regnskapsføreloven § 10 og innføre unntak fra taushetsplikten etter mønster av revisorloven § 6-1 ved foreningsbasert kvalitetskontroll, etterforskning i straffesak, opplysninger til politiet og ved overtakelse av regnskapsføreroppdrag.

Ny revisorlov har i § 6-1 annet ledd et unntak fra taushetsplikten for en revisors kvalitetskontroll foretatt av en annen revisor. Et slikt unntak finnes ikke i regnskapsførerloven.

Etter revisorloven gjelder videre unntak fra taushetsplikten når det er åpnet etterforskning i en straffesak jfr. revisorloven § 6-1 fjerde ledd. Revisor kan videre underrette politiet dersom det i forbindelse med revisjonsoppdrag eller andre tjenester fremkommer forhold som gir grunn til mistanke om at det er foretatt en straffbar handling.

Revisorloven har endelig i § 6-1 siste ledd en bestemmelse om at taushetsplikten vedvarer etter at oppdraget er avsluttet.

Også opplysninger som gis til annen regnskapsfører ved foreningsbasert kvalitetskontroll bør være unntatt taushetsplikt. Slik kvalitetskontroll er like nødvendig for regnskapsførere, og taushetsplikten vanskeliggjør denne kontrollen. Medlemmer av Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening (NARF) er i dag underlagt slik kvalitetskontroll.

Forslaget inneholder et nytt tredje ledd om unntak fra taushetsplikten hvor regnskapsfører kontakter tidligere regnskapsfører i forbindelse med overtakelse av regnskapsføreroppdrag. Dette forslaget er fremsatt av NARF og etter Kredittilsynets vurdering er det hensiktsmessig at loven unntar regnskapsfører fra taushetsplikt i disse tilfellene. Det vises til at tidligere regnskapsfører kan sitte inne med informasjon som det er avgjørende for ny regnskapsfører å få vite om før han inngår avtale om oppdragsansvar. Det vises for øvrig til at unntaket etter forslaget avgrenses til kun å gjelde opplysninger ”som har betydning for regnskapsføreroppdraget”.

Unntaket fra taushetsplikten bør videre utvides i tråd med ny revisorlov til også å omfatte opplysninger gitt til politiet allerede på etterforskningsstadiet. Videre bør unntaket utvides til

også å omfatte mistanke om straffbare forhold. Hensynet bak denne utvidelsen er kampen mot økonomisk kriminalitet. Det vises til departementets omtale av revisors rapporteringsrett på side 97 i Ot. prp. nr. 75 (1997-98). Også regnskapsførere kan få kunnskap om straffbare handlinger under utøvelsen av sin virksomhet. Dette kan være alvorlige forhold som det er av samfunnsmessig betydning at blir etterforsket og avdekket. Regnskapsfører vil på en rekke områder ha større detaljkunnskaper om klienters regnskap enn revisor. En rekke foretak vil heller ikke være underlagt revisjonsplikt. Med dette som bakgrunn foreslås det at regnskapsførerne får en taushetspliktbestemmelse i samsvar med det som i dag gjelder for revisorer.

I brev av 13. mai 2004 har Kredittilsynet foreslått overfor Finansdepartementet å innføre en begrenset rapporteringsplikt for revisor. Etter forslaget skal revisor som under utøvelsen av virksomheten får mistanke om straffbare handlinger som kan kvalifisere for høyere straff enn 6 måneders fengsel rapportere forholdet til politiet uten hinder av revisors taushetsplikt. Slik Kredittilsynet ser det er det ikke hensiktsmessig å foreslå en liknende plikt for regnskapsførere. Revisorers og regnskapsføreres roller er ulike. Revisorer er i motsetning til regnskapsførere, "allmennhetens tillitsmenn" og det gjelder på denne bakgrunn strenge krav til revisors uavhengighet og objektivitet. Regnskapsførere er i denne sammenheng derimot å sidestille med andre tjenesteytere som oppdragsgiveren benytter seg av. Det vises for øvrig til at autoriserte regnskapsførere uansett allerede er omfattet undersøkelses- og rapporteringsplikt etter lov 20. juni 2003 nr. 41 om tiltak mot hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger mv. (hvitvaskingsloven)

I samsvar med revisorloven bør det endelig presiseres at taushetsplikten også gjelder etter at oppdraget er avsluttet.

Utkast til ny formulering av bestemmelsen

§ 8. Regnskapsførers taushetsplikt

Regnskapsfører og regnskapsførers medarbeidere har taushetsplikt om alt de under sin virksomhet får kjennskap til med mindre annet følger av eller i medhold av lov, eller den opplysningene gjelder har samtykket til at taushetsplikten ikke skal gjelde. Regnskapsfører og regnskapsførers medarbeidere kan ikke utnytte slike opplysninger i egen virksomhet eller i tjeneste eller arbeid for andre.

En regnskapsfører som foretar kontroll av en annen regnskapsførers regnskapsføreroppdrag, kan i forbindelse med denne kontrollen gis opplysninger og dokumentasjon uten hinder av den andre regnskapsførers taushetsplikt etter første ledd. Taushetsplikten etter første ledd gjelder tilsvarende for den regnskapsfører som foretar kontrollen.

Uten hinder av bestemmelsen i første ledd kan regnskapsfører gi opplysninger og dokumentasjon til ny regnskapsfører når denne regnskapsføreren ber om dette og dette har betydning for regnskapsføreroppdraget.

Bestemmelsen i første ledd eller avtalt taushetsplikt er heller ikke til hinder for at regnskapsfører kan avgi forklaring og fremlegge dokumentasjon vedrørende regnskapsføreroppdrag eller andre tjenester for domstol. Bestemmelsen i foregående punktum gjelder også overfor politiet når det er åpnet etterforskning i en straffesak. Regnskapsfører

kan videre underrette politiet dersom det i forbindelse med regnskapsføreroppdrag eller andre tjenester fremkommer forhold som gir grunn til mistanke om at det er foretatt en straffbar handling.

Taushetsplikten gjelder også etter at oppdraget er avsluttet.

9. § 12 Register over regnskapsførere

Någjeldende bestemmelse

”§ 12. Register over regnskapsførere

Kredittilsynet fører register over autoriserte regnskapsførere, regnskapsførerselskaper og regnskapslag som nevnt i denne lov §§ 1 og 11. Det samme gjelder for regnskapsførere som kommer inn under § 16. Registeret skal innehold opplysninger om autorisasjoner som er bortfalt eller tilbakekalt og om skriftlige advarsler etter § 7. Departementet kan gi nærmere forskrift om registerføringen og registerets innhold.

Kredittilsynet skal også føre register over regnskapsførere som gir melding om fortsatt virksomhet etter overgangsreglene i § 16 annet ledd. ”

Bestemmelsen foreslås justert i forhold til endringene vedrørende regnskapslag under § 7 om tilbakekall og § 11 ovenfor, samt overgangsbestemmelsene etter § 16. Kredittilsynet foreslår videre at hjemmelen til å gi forskrifter om regnskapsføreregisteret flyttes fra departementet til Kredittilsynet. Forskriftskompetansen på vil etter dette være i tråd med de øvrige forskriftshjemler etter regnskapsførerloven.

Utkast til ny formulering av bestemmelse

§ 9. Register over regnskapsførere

Kredittilsynet fører register over autoriserte regnskapsførere og regnskapsførerselskaper som nevnt i denne lov § 1. Registeret skal også inneholde opplysninger om autorisasjoner som er tilbakekalt etter § 7. Kredittilsynet kan gi nærmere forskrift om registerføringen og registerets innhold.

10. § 13 Tilsyn

Någjeldende bestemmelse

”§ 13. Tilsyn

Tilsyn med autoriserte regnskapsførere, regnskapsførerselskaper og regnskapsførere som nevnt i § 16 føres av tilsynet, jf. lov av 7. desember nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringselskaper og verdipapirhandel m.v. (Kredittilsynet).”

Kredittilsynet skal ved sine tilsyn vurdere hvorvidt regnskapsførers opplegg og interne kontroll gir tilstrekkelig sikring av oppgaveutførelsens kvalitet. I den forbindelse vil det være aktuelt å ta stikkprøver i oppdragsgivers materiale på viktige punkter eller på områder hvor

man har erfaring for at regnskapsførere ikke alltid gjør dekkende arbeid. Slike stikkprøver vil normalt kunne tas i materiale som foreligger på regnskapsførers kontor. Ofte vil det imidlertid være slik at regnskapsmaterialet oppbevares hos oppdragsgiver slik at det ikke vil være praktisk mulig kun med bakgrunn i materiale som finnes hos regnskapsfører å kunne kontrollere at regnskapsfører gjør et dekkende arbeid.

Kredittilsynet har etter gjeldende bestemmelse ikke innsynsrett i dokumentasjon som ikke befinner seg hos regnskapsfører. Det må anses nødvendig at Kredittilsynet gis en slik innsynsrett i oppdragsgivers materiale. Dette er viktig for å kunne få en velbegrunnet og dokumentert oppfatning av regnskapsførelens kvalitet og herunder se til at regnskapsføreren eller regnskapsførerselskapet virker på hensiktsmessig og betryggende måte i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov samt med den hensikt som ligger til grunn for institusjonens opprettelse, dens formål og vedtekter, jf. kredittilsynsloven § 3 første ledd.

Det kan diskuteres om slik bestemmelse mest hensiktsmessig bør inntas i regnskapsloven, eller i regnskapsførerloven. Det fremmes nå forslag om endring regnskapsførerloven § 13 ved at det gis uttrykkelig hjemmel for å gi pålegg og løpende dagmulkt ved manglende oppfyllelse av pålegg om å gi opplysninger. Dagmulkt hjemmelen anses nødvendig for å gjøre opplysningsplikten tilstrekkelig.

De foretak og virksomheter Kredittilsynet fører tilsyn med er regulert i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven). Tilsynet med regnskapsførerne kan også legges til Kredittilsynet ved tilføyelse i Kredittilsynsloven § 1 første ledd nr. 16. Dette vil gi et mer konsekvent lovsystem. Gjenværende bestemmelse om Kredittilsynets tilgang til oppdragsgivers materiale flyttes til § 10.

Utkast til ny formulering av bestemmelsen

§ 10. Oppdragsgivers opplysningsplikt til Kredittilsynet

Oppdragsgiver, som nevnt i § 2 første og tredje ledd, plikter når som helst å la tilsynet få gå gjennom oppdragsgivers regnskapsbøker og annet regnskapsmateriale av enhver art og gi alle opplysninger som tilsynet måtte kreve. Kredittilsynsloven § 4 første ledd nr 3 og § 10 annet ledd kommer tilsvarende til anvendelse for oppdragsgivere.

Utkast til ny formulering av bestemmelser i lov av 7. desember 1956 nr 1. om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (Kredittilsynet)

§ 1. Tilsyn etter denne lov føres med

(...)

16. autoriserte regnskapsførere og autoriserte regnskapsførerselskaper

(gjeldende første ledd nr. 16. blir nytt første ledd nr. 17)

§ 9. Utgiftene ved tilsynet skal utliknes på de institusjoner som i henhold til § 1 eller annen særskilt lovhjemmel er under tilsyn i budsjettåret. Utgiftene fordeles på de ulike grupper av institusjoner etter omfanget av tilsynsarbeidet. Utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel, og utgifter ved tilsynet med overholdelsen av lov 17. november 1999 nr. 95 om betalingssystemer mv., utliknes etter størrelsen på beløpene etter fordelingen etter foregående punktum. Slike utgifter skal allikevel ikke utliknes på eiendomsmeglerforetak og inkassoforetak, revisorer eller revisjonsselskap og regnskapsførere eller regnskapsførerselskap.

Fordelingen innen de gruppene som er nevnt i § 1 første ledd nr. 1, 2, 6, 8 og 15 skjer på grunnlag av størrelsen av institusjonenes forvaltningskapital ved begynnelsen av året eller på det tidspunkt institusjonen kommer under tilsyn, likevel slik at departementet for hvert år fastsetter et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på den enkelte institusjon innen hver gruppe. For en forretningsbank som er stiftet etter forretningsbankloven § 4 tredje ledd, kan det fastsettes et særskilt beløp etter omfanget av tilsynsarbeidet. Fordelingen innen de gruppene som er nevnt under § 1 første ledd nr. 3, 4 og 12 skjer på grunnlag av størrelsen av premieinntekt for direkte forsikring avsluttet i Norge. Departementet kan likevel for hvert år fastsette et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på den enkelte institusjon innen hver gruppe. Fordelingen innen de grupper som omfattes av § 1 første ledd nr. 5, 7, 9, 10, 11, 13, 14 og 16 skjer etter regler som fastsettes av departementet. Når tilsynet følger av § 1 annet ledd eller annen særskilt lovhjemmel, jf § 1 første ledd nr. 17, skjer fordelingen innen den enkelte gruppe etter regler som fastsettes av departementet. Utlikningen skal utføres av tilsynet, men skal godkjennes av departementet.

(...)

11. § 15 Straff

Någjeldende bestemmelse

” § 15. Straff

Overtredelse av denne lov og forskrifter gitt med hjemmel i loven straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder forsåvidt ingen strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.”

Kredittilsynet foreslår å endre foreldelsesfristen og strafferammen i regnskapsførerloven § 15 etter mønster av den liknende bestemmelse i revisorloven § 9-3.

Regnskapsførerloven inneholder ingen bestemmelse om forlenget foreldelsesfrist i motsetning til den tilsvarende bestemmelse i ny revisorlov. I revisorloven § 9-3 siste ledd er foreldelsesfristen for adgang til å reise straffesak satt til 5 år. Den alminnelige foreldelsesfrist i straffeloven vil for straffbare overtredelser etter revisorloven være 2 år, jf straffeloven § 67. Foreldelsesfristen er nå også 2 år for straffbar overtredelse av regnskapsførerloven.

Departementet uttaler på side 116-117 i Ot. prp. nr 75 (1997-98) om revisorlovens foreldelsesregler:

”Utvalget peker på at de foreslåtte strafferammene vil medføre at forholdet foreldes etter to år, jf straffeloven § 67. Utvalget foreslår en særlig foreldelsesfrist på fem år. Etter departementets syn bør det foreligge særlige grunner før man fraviker de generelle regler om

foreldelse i straffeloven. Hensynet til påtalemyndighetenes behov for tilstrekkelig tid til nødvendig etterforskning må i utgangspunktet forutsettes å være hensyntatt i forbindelse med disse generelle fristene. Etter departementets syn foreligger det imidlertid særlige hensyn som tilsier en lengre foreldelsesfrist enn to år i revisorsaker. Revisors lovbrudd vil ofte ikke oppdages før ved gjennomgang av regnskaper i forbindelse med mistanke om andre straffbare forhold. Overtredelsen kan i slike tilfeller ligge langt tilbake i tid. Det vises også til at en særlig foreldelsesfrist på fem år følger aksjelovene, og er foreslått i ny regnskapslov. På denne bakgrunn foreslår departementet i samsvar med utvalgets forslag en særlig foreldelsesfrist på fem år”.

De særlige hensyn som tilsier den forlengede foreldelsesfrist i revisorloven og i regnskapsloven for adgang til å reise straffesak gjør seg også gjeldende på regnskapsførerlovens område. Som nytt annet ledd foreslås derfor en bestemmelse om fem års foreldelsesfrist for å reise straffesak.

Gjeldende bestemmelse gir i dag en maksimumsstraff på 3 måneder fengsel. Kredittilsynet har erfart at det elleve år etter innføringen av autorisasjonsplikten, fortsatt foregår ulovlig regnskapsføring i betydelig grad. I mange av disse tilfellene utøves det forsettelig ulovlig regnskapsføring i et ikke ubetydelig omfang. Strafferammene etter gjeldende bestemmelse er av et slikt nivå at det etter Kredittilsynets vurdering ikke gir domstolene det tilstrekkelige handlingsrom for å ilegge straff. Kredittilsynet ser heller ikke bort i fra at gjeldende straffenivå kan få betydning for prioriteringen av etterforskningen av slike saker fra politiets side. Tilsvarende gjelder for øvrig politi- og påtalemyndighetens foreleggskompetanse.

Etter revisorloven § 9-3 er strafferammen satt til inntil ett års fengsel. Etter Kredittilsynets vurdering vil en tilsvarende strafferamme kunne være formålstjenelig også i regnskapsførerloven.

Utkast til ny formulering av bestemmelse

§ 12. Straff

Overtredelse av denne lov og forskrifter gitt med hjemmel i loven straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år, for såvidt ingen strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

Foreldelsesfristen for adgang til å reise straffesak er fem år.

12. Konsekvensutredning

I henhold til utredningsinstruksen fastsatt ved kongelig resolusjon 16. desember 1994 med senere endringer, skal de økonomiske og administrative konsekvenser ved lovendringer utredes. Hovedhensikten med de lovendringer som fremmes er å foreta forenklinger. Et viktig siktemål har vært ressursbesparelse. Det vises i særlig grad til at det foreslås å fjerne fornyelsesordningen for autorisasjon. Forslagene vil samlet sett føre til besparelser for de autoriserte regnskapsførerne og det offentlige.

13. Overgangsregler

Etter Kredittilsynets vurdering vil forslagene etter sitt innhold ikke medføre behov for overgangsordninger. Det legges videre til grunn at forslagene kan tre i kraft straks.

14. Samlet lovforslag

I lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere gjøres følgende endringer:

§ 1. Autorisasjonsplikt for regnskapsførere

Enhver som i næring påtar seg å føre regnskap for andre, skal være autorisert av Kredittilsynet i samsvar med denne lov.

Kredittilsynet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra autorisasjonsplikten og i tvilstilfelle bestemme om loven skal gjelde.

Autorisert regnskapsfører skal nytte yrkesbetegnelsen « Autorisert regnskapsfører » (ARF). Selskap som nevnt i § 6 skal bruke betegnelsen « Autorisert regnskapsførerselskap » (ARS) i tilknytning til navnet.

§ 2. Regnskapsføring mv.

Som regnskapsføring etter denne lov regnes utføring av oppdragsgivers plikter etter *regnskaps- og bokføringslovgivningen* og utarbeidelse av oppgaver og opplysninger for oppdragsgiver som denne skal gi i henhold til lov eller forskrift.

Autorisert regnskapsfører skal utføre sine oppdrag i samsvar med bestemmelser i lov, forskrift og *god regnskapsføringsskikk*.

Bestemmelsene i denne lov gjelder tilsvarende for regnskapsføreroppdrag som autorisert regnskapsfører påtar seg, selv om oppdragsgiveren ikke har plikter som nevnt i første ledd.

§ 4. Vilkår for autorisasjon

Den som søker autorisasjon som regnskapsfører må

1. være bosatt i en EØS-stat,
2. ha fast kontorsted i Norge,
3. være økonomisk vederheftig,
4. *ha ført en hederlig vandel,*
5. ikke være umyndiggjort,

6. ha gjennomført utdanning i henhold til forskrift som gis av Kredittilsynet,
7. ha 2 års regnskapspraksis i henhold til forskrift som gis av Kredittilsynet.

Kredittilsynet kan gi dispensasjon fra bopelskravet i første ledd nr. 1. Kredittilsynet kan i enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet etter første ledd nr. 2 om fast kontorsted i Norge forutsatt at regnskapsførers dokumenter, som gjelder oppdragsgivere i Norge, oppbevares på et fast sted her i riket på en ordnet og forsvarlig måte. Dokumentene skal være tilgjengelige og tilrettelagt for innsyn av offentlig kontrollmyndighet.

§ 5. Faglig oppdatering

Autorisert regnskapsfører skal til enhver tid kunne dokumentere tilstrekkelig faglig oppdatering. Kredittilsynet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om kravet til faglig oppdatering.

§ 6. Autorisasjon av regnskapsførerselskap

Et selskap som søker om autorisasjon som regnskapsførerselskap skal

1. ha daglig leder som er autorisert regnskapsfører,
2. ha formål å føre regnskap for andre,
3. være økonomisk vederheftig,
4. ha fast kontorsted i Norge.

I oppdragsavtale etter § 3 utpekes en bestemt autorisert regnskapsfører som ansvarlig regnskapsfører i forhold til oppdraget. Kredittilsynet kan etter søknad gjøre unntak fra kravet til autorisert daglig leder hvis selskapet har ansatt autorisert regnskapsfører som faglig leder. Kredittilsynet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om dette.

Kredittilsynet kan i enkeltvedtak gjøre unntak fra kravet etter første ledd nr. 4 om fast kontorsted i Norge forutsatt at regnskapsførers dokumenter, som gjelder klienter i Norge, oppbevares på et fast sted her i riket på en ordnet og forsvarlig måte. Dokumentene skal være tilgjengelige og tilrettelagt for innsyn av offentlig kontrollmyndighet.

§ 7. Tilbakekalling av autorisasjon

Kredittilsynet skal kalle tilbake autorisasjon som regnskapsfører dersom en regnskapsfører ikke lenger fyller kravene i § 4 første ledd nr. 1 til 3 og 5.

Kredittilsynet skal kalle tilbake autorisasjon som regnskapsførerselskap dersom selskapet ikke lenger fyller kravene i § 6 første ledd.

Kredittilsynet kan kalle tilbake autorisasjon som regnskapsfører eller regnskapsførerselskap dersom regnskapsfører eller regnskapsførerselskapet anses uskikket fordi vedkommende

- 1. har gjort seg skyldig i straffbar handling og dette må antas å svekke den tillit som er nødvendig for yrkesutøvelsen eller*
- 2. grovt eller gjentatte ganger har overtrådt regnskapsførers plikter etter lov eller forskrifter.*

Vedtak etter denne paragraf kan gjelde en tidsbegrenset periode.

§ 8. Regnskapsførers taushetsplikt

Regnskapsfører og regnskapsførers medarbeidere har taushetsplikt om alt de under sin virksomhet får kjennskap til med mindre annet følger av eller i medhold av lov, eller den opplysningene gjelder har samtykket til at taushetsplikten ikke skal gjelde. Regnskapsfører og regnskapsførers medarbeidere kan ikke utnytte slike opplysninger i egen virksomhet eller i tjeneste eller arbeid for andre.

En regnskapsfører som foretar kontroll av en annen regnskapsførers regnskapsføreroppdrag, kan i forbindelse med denne kontrollen gis opplysninger og dokumentasjon uten hinder av den andre regnskapsførers taushetsplikt etter første ledd. Taushetsplikten etter første ledd gjelder tilsvarende for den regnskapsfører som foretar kontrollen.

Uten hinder av bestemmelsen i første ledd kan regnskapsfører gi opplysninger og dokumentasjon til ny regnskapsfører når denne regnskapsføreren ber om dette og dette har betydning for regnskapsføreroppdraget.

Bestemmelsen i første ledd eller avtalt taushetsplikt er heller ikke til hinder for at regnskapsfører kan avgi forklaring og fremlegge dokumentasjon vedrørende regnskapsføreroppdrag eller andre tjenester for domstol. Bestemmelsen i foregående punktum gjelder også overfor politiet når det er åpnet etterforskning i en straffesak. Regnskapsfører kan videre underrette politiet dersom det i forbindelse med regnskapsføreroppdrag eller andre tjenester fremkommer forhold som gir grunn til mistanke om at det er foretatt en straffbar handling.

Taushetsplikten gjelder også etter at oppdraget er avsluttet.

§ 9. Register over regnskapsførere

Kredittilsynet fører register over autoriserte regnskapsførere og regnskapsførerselskaper som nevnt i denne lov § 1. Registeret skal også inneholde opplysninger om autorisasjoner som er tilbakekalt etter § 7. Kredittilsynet kan gi nærmere forskrift om registerføringen og registerets innhold.

§ 10. Oppdragsgivers opplysningsplikt til Kredittilsynet

Oppdragsgiver, som nevnt i § 2 første og tredje ledd, plikter når som helst å la tilsynet få gå gjennom oppdragsgivers regnskapsbøker og annet regnskapsmateriale av enhver art og gi alle opplysninger som tilsynet måtte kreve. Kredittilsynsloven § 4 første ledd nr 3 og § 10 annet ledd kommer tilsvarende til anvendelse for oppdragsgivere.

§ 11. Utfylling og gjennomføring

Kredittilsynet gir forskrift til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 12. Straff

Overtredelse av denne lov og forskrifter gitt med hjemmel i loven straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år, for såvidt ingen strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

Foreldelsesfristen for adgang til å reise straffesak er fem år.

§ 13. Overgangsregler

§ 14. Ikrafttredelse

Loven trer i kraft med virkning fra den tid kongen bestemmer.

I lov av 7. desember 1956 nr 1. om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (Kredittilsynet) gjøres følgende endringer:

§ 1. Tilsyn etter denne lov føres med

(...)

16. autoriserte regnskapsførere og autoriserte regnskapsførerselskaper

(gjeldende første ledd nr. 16. blir nytt første ledd nr. 17)

§ 9. Utgiftene ved tilsynet skal utliknes på de institusjoner som i henhold til § 1 eller annen særskilt lovhjemmel er under tilsyn i budsjettåret. Utgiftene fordeles på de ulike grupper av institusjoner etter omfanget av tilsynsarbeidet. Utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel, og utgifter ved tilsynet med overholdelsen av lov 17. november 1999 nr. 95 om betalingssystemer mv., utliknes etter størrelsen på beløpene etter fordelingen etter foregående punktum. Slike utgifter skal allikevel ikke utliknes på eiendomsmeglerforetak og inkassoforetak, revisorer eller revisjonsselskap og regnskapsførere eller regnskapsførerselskap.

Fordelingen innen de gruppene som er nevnt i § 1 første ledd nr. 1, 2, 6, 8 og 15 skjer på grunnlag av størrelsen av institusjonenes forvaltningskapital ved begynnelsen av året eller på det tidspunkt institusjonen kommer under tilsyn, likevel slik at departementet for hvert år fastsetter et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på den enkelte institusjon innen hver gruppe. For en forretningsbank som er stiftet etter forretningsbankloven § 4 tredje ledd, kan det fastsettes et særskilt beløp etter omfanget av tilsynsarbeidet. Fordelingen innen de gruppene som er nevnt under § 1 første ledd nr. 3, 4 og 12 skjer på grunnlag av størrelsen av premieinntekt for direkte forsikring avsluttet i Norge. Departementet kan likevel for hvert år fastsette et minste og et høyeste beløp som kan utliknes på den enkelte institusjon innen hver gruppe. Fordelingen innen de grupper som omfattes av § 1 første ledd nr. 5, 7, 9, 10, 11, 13, 14 og 16 skjer etter regler som fastsettes av departementet. Når tilsynet følger av § 1 annet ledd eller annen særskilt lovhjemmel, jf § 1 første ledd nr. 17, skjer fordelingen innen den enkelte gruppe etter regler som fastsettes av departementet. Utlikningen skal utføres av tilsynet, men skal godkjennes av departementet.

(...)